

P.R. 53/05.03.15
CȘM, Șj

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 1104-101

Chișinău

15 februarie 2016

**Biroul Permanent al
Parlamentului Republicii Moldova**

Se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul Codului audiovizualului al Republicii Moldova (prezentat cu titlu de inițiativă legislativă nr.53 din 5 martie 2015), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.174 din 23 februarie 2016.

Anexă: Hotărârea Guvernului nr.174 din 23 februarie 2016 – 2 ex.;
Avizul – 1 ex.

Secretar general al Guvernului

Tudor COPACI

Ex. I. Păcuraru
Tel. 022-250-298

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373-22-250104

Fax:
+ 373-22-242696

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
P.D.P. Nr. <u>423</u>	
<u>25</u> Ora <u>02</u>	<u>2016</u>

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr. 174

din 23 februarie 2016
Chișinău

Privind aprobarea Avizului la proiectul Codului audiovizualului al Republicii Moldova

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul Codului audiovizualului al Republicii Moldova.

Prim-ministru

Contrasemnează:

Ministrul justiției

PAVEL FILIP

Vladimir Cebotari

Aprobat
prin Hotărîrea Guvernului nr. 174
din 23 februarie 2016

AVIZ
la proiectul Codului audiovizualului al Republicii Moldova

Guvernul a examinat proiectul Codului audiovizualului al Republicii Moldova, înaintat cu titlu de inițiativă legislativă (nr. 53 din 5 martie 2015) de către un grup de deputați în Parlament, și expune următoarele obiecții și propuneri.

1. Clauza de adoptare urmează a fi reformulată, deoarece temeiul legal al adoptării de către Parlament a actului legislativ propus îl constituie art. 72 alin. (3) lit. r) din Constituția Republicii Moldova (alte domenii pentru care Parlamentul consideră necesară adoptarea de legi organice). Referința la art. 72 alin. (3) lit. f) din Legea Supremă urmează a fi exclusă, deoarece această dispoziție vizează domeniul organizării administrației publice locale, a teritoriului, regimul general privind autonomia locală.

La art. 3:

2. În definiția „licenței de emisie”, sintagma „Consiliul Coordonator al Audiovizualului” urmează a fi substituită cu sintagma „Consiliul Audiovizualului”, potrivit conceptului proiectului.

3. Noțiunea „operator de multiplex de radiodifuziune/televiziune” nu este în concordanță cu Legea comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007.

Articolul necesită revizuire conceptuală, cu excluderea definițiilor care se conțin în alte acte legislative. Actul legislativ propus trebuie să definească doar noțiunile care pot fi interpretate diferit.

Noțiunile de „licență tehnică”, „licență de utilizare a frecvențelor radio în sistem digital terestru” de exclus, din considerentul că nu sînt prevăzute de Legea comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007, Legea nr. 451-XV din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător (echivalentul licenței tehnice în legislația în vigoare este licența de utilizare a canalelor sau frecvențelor radio în scopul furnizării rețelelor și/sau serviciilor de comunicații electronice).

Suplimentar, în Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 nu se regăsesc noțiunile de „licență audiovizuală”, „licența de retransmisie” (utilizate pe tot parcursul textului), iar legislația națională (Codul audiovizualului în vigoare, Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător și Legea nr.160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător)

prevede eliberarea licenței de emisie și autorizației de retransmisie, noțiuni conforme cu Directiva.

Totodată, pct. (20) din preambulul Directivei 2010/13/UE stipulează că „nici o dispoziție a prezentei directive nu ar trebui să oblige sau să încurajeze statele membre să impună noi sisteme de acordare de licențe sau autorizări administrative pentru vreun tip de servicii mass-media audiovizuale”.

4. Conținutul art. 4 nu corespunde titlului, căci nu se referă doar la scopul și sfera de reglementare, și necesită reexaminare conceptuală. Suplimentar, termenul „legătură” din alin. (3) nu corespunde terminologiei utilizate în Legea comunicațiilor electronice, acesta urmînd a fi substituit cu cel de „conexiune”.

La art. 6 alin. (7):

5. Potrivit concluziilor expertizei Consiliului Europei, obligarea furnizorilor serviciilor media audiovizuale de a rezerva operelor europene nu mai puțin de 75 % din timpul de emisie (cu excepția anumitor programe) este una excesivă. Pentru comparație, procentajul mediu al operelor europene televizate difuzate în statele membre UE este aproximativ de 63%. Potrivit expertizei, introducerea proporției de 75% ar putea periclita dezvoltarea durabilă și viabilă din punct de vedere economic a sectorului privat de radiodifuziune din Republica Moldova.

6. La art. 9 alin. (1) lit. a) se recomandă excluderea referinței la furnizorii comunitari. Clasificarea furnizorilor de servicii media trebuie să includă aceleași criterii. Furnizorii de servicii media publici și privați pot fi furnizori comunitari.

La art. 11:

7. La alin. (1) este indicat de a exclude sintagma „capabil să-și formuleze opiniile”, deoarece capacitatea de a formula opiniile ține de modul de exercitare a dreptului de a-și exprima opiniile și nu de existența dreptului. Și persoanele adulte, de asemenea, își exercită dreptul de a formula opinii în măsura în care au capacitate de exercițiu.

8. La alin. (7) lit. d) nu este clar exprimat cine aprobă Codul de autoreglementare al conținutului pentru copii.

La art. 15:

9. Din formularea alin. (2) rezultă că proporția de la lit. a)-c) trebuie respectată chiar dacă nu vor fi solicitanți (radiodifuzori) care să asigure transmisia serviciilor de programe de televiziune în limba de stat. Norma trebuie să stipuleze clar că, în cazul organizării concursurilor, condițiile trebuie formulate astfel încît să asigure proporțiile propuse de proiect. Dar norma respectivă nu trebuie să împiedice acordarea licențelor pentru difuzarea programelor în alte limbi în cazul în care nu există solicitanți care să ofere serviciile respective în limba de stat.

10. La alin. (4) lit. a), obligarea radiodifuzorilor de a difuza programe proprii cu condiția ca jumătate din acestea să fie create în ultimii 5 ani, reprezintă o limitare a dreptului de proprietate. Prin urmare, se impune o justificare serioasă

pentru ca această limitare să fie proporțională cu scopul urmărit. Obiecția este valabilă și pentru lit. b) din același alineat.

La art. 17:

11. Alin. (4), potrivit căruia Lista evenimentelor de importanță majoră, ce se aprobă de Consiliul Audiovizualului, urmează să fie comunicată Comisiei Europene, transpune prevederile art. 14 alin. (2) din Directiva 2010/13/UE, care însă reprezintă dispoziții ale UE neaplicabile, acestea vizând notificarea unei instituții europene, obligație aplicabilă doar statelor membre ale Uniunii Europene. Totodată, consultările cu Comisia Europeană pot avea loc și în lipsa prevederilor exprese în legislația națională, spre exemplu în baza mecanismelor stabilite de Acordul de Asociere dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană (Directiva se regăsește în anexa XIV a Acordului de Asociere). Chiar și în cazul statelor membre, notificarea listei evenimentelor de importanță majoră are prioritar un scop de informare, evenimentele considerate a fi de o importanță majoră pentru societate fiind selectate și aprobate de către statele membre la propria discreție, fapt confirmat recent și prin jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în Hotărârea sa din 17 februarie 2011 (cauza T-68/08 Federația Internațională de Fotbal (FIFA) *versus* Comisia Europeană). Prin urmare, se consideră necesară reexaminarea acestui alineat.

Suplimentar, este de menționat că Republica Moldova a ratificat, prin Legea nr. 1555-XV din 19 decembrie 2002, Convenția europeană cu privire la televiziunea transfrontalieră, fiind obligată să respecte și să implementeze principiile și normele acesteia. Astfel, potrivit modificărilor introduse în Convenție, prin Protocolul din 1 octombrie 1998 (în vigoare de la 1 martie 2002), fiecare stat parte la Convenție urmează să elaboreze o listă cu evenimentele considerate de importanță majoră pentru societate și să o comunice Comitetului permanent.

12. Alin. (7)-(9) limitează dreptul de acces la evenimentele de importanță majoră pentru ceilalți radiodifuzori care nu se află sub jurisdicția unui stat membru al Uniunii Europene. Mai mult decât atât, Directiva 2010/13/UE se aplică nu doar statelor membre ale Uniunii Europene, dar și statelor membre ale Spațiului Economic European, care nu sînt membre ale Uniunii Europene: Islanda, Liechtenstein și Norvegia, iar potrivit art. 9bis al Convenției europene privind televiziunea transfrontalieră, dreptul de acces la evenimentele de importanță majoră pentru societate urmează a fi asigurat pentru toți radiodifuzorii aflați în jurisdicția unui stat semnatar al instrumentului în cauză.

13. Art. 18 lit. b) conține o explicație mai largă și acordă Consiliului Audiovizualului dreptul de cenzură.

14. Art. 32 necesită o reexaminare conceptuală, ținînd cont de art. 9 din Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, la care Republica Moldova este parte. Potrivit acestui articol, persoanele care aparțin unei minorități naționale au dreptul la libertatea de opinie și la libertatea de a primi și de a comunica informații în limba minoritară. Această clauză a Convenției

trebuie să fie precizată în Codul audiovizualului, dar nu în Codul cu privire la comunicările comerciale audiovizuale, acesta fiind un act subordonat legii.

15. Alin. (7) din art. 38, care prevede că în programele de dezbateri electorale, spoturile publicitare, inclusiv cele autopromoționale, se inserează în conformitate cu legislația electorală, este discutabil. Codul electoral reglementează modul de plasare a publicității electorale.

16. Propunem ca la art. 40 alin. (6) lit. c) abrevierea „IT” să se substituie cu denumirea completă. Potrivit regulilor tehnicii legislative, exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai după explicarea lor în text, la prima folosire.

17. Titlul art. 59 este identic cu cel al art. 63, ceea ce este inadmisibil din punctul de vedere al regulilor tehnicii legislative.

18. În ceea ce privește art. 60 alin. (4), nu este corect să se facă referință la audiența formată, norma trebuie să se refere la audiența concretă, adică la programele destinate minorilor de pînă la 12 ani.

19. La art. 75 alin. (1) lit. b), se recomandă a fi păstrat conceptul din Legea nr. 451-XV din 30 iulie 2001 privind licențierea unor genuri de activitate, care interzice cesiunea (a se vedea și art. 95).

La art. 76:

20. La alin. (3) se consideră exagerată participarea candidaților la funcția de membru al Consiliului Audiovizualului la dezbaterile publice televizate, avînd în vedere că alin. (4) din același articol prevede organizarea audierilor publice după astfel de dezbateri.

21. Suplimentar, se consideră oportun de a prevedea la alin. (8) lit. b), pentru candidații la funcția de membru al Consiliului Audiovizualului, și condiția experienței în domeniul comunicațiilor electronice, deoarece aceste persoane trebuie să posede cunoștințe în domeniul respectiv.

La art. 77:

22. La alin. (3) urmează a exclude excepția, deoarece, prin definiție, inamovibilitatea nu poate fi temporară.

23. Alin. (5) reglementează circumstanțele în care intervine vacanța funcției de membru al Consiliului Audiovizualului: expirare a mandatului, demisie de onoare, demisie, condamnare penală printr-o hotărîre judecătorească definitivă, pierdere a cetățeniei Republicii Moldova, imposibilitate de a-și exercita funcția pentru o perioadă mai mare de 4 luni, în mod neîntrerupt, stabilită prin acte doveditoare, absență, motivată sau nemotivată, de la cel puțin 7 ședințe consecutive, incompatibilitate cu funcția de membru al Consiliului Audiovizualului, deces.

Prin „demisie” se înțelege actul juridic unilateral de voință prin care titularul funcției de demnitate publică renunță de bunăvoie la funcția deținută, inclusiv în cazul unui gest de onoare. Din acest considerent, proiectul urmează să facă referință la un temei unic – cel de demisie – acesta acoperind și demisia de

onoare (a se vedea lit. b) și c)).

24. Lit. g) din alineatul menționat tratează în același mod absența motivată și nemotivată, ceea ce nu este o soluție echitabilă.

25. Pentru corectitudine, lit. d) din același alineat, care se referă la situația condamnării penale printr-o hotărîre judecătorească definitivă, va avea următorul cuprins „pronunțare a unei sentințe definitive de condamnare”.

La art. 79:

26. La alin. (3), lit. f) urmează a fi coordonată cu prevederile Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014 și a fi expusă în următoarele formulare:

„f) asigură gestionarea alocațiilor bugetare și administrarea patrimoniului public, în conformitate cu principiile bunei guvernări”.

27. Recomandăm reformularea alin. (6), deoarece este necesară stabilirea în lege a modului de votare pentru alegerea și demiterea vicepreședintelui.

28. La art. 80, indicăm excluderea alin. (2) și (3), deoarece, potrivit art. 35 alin. (5) din Legea nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, la elaborarea oricăror acte legislative se interzice includerea în acestea a prevederilor ce țin de salarizarea personalului unităților bugetare.

29. Art. 81 alin. (4) contravine art. 79 alin. (5), care prevede posibilitatea votului secret. Totodată, este conceptual greșit ca votul exprimat de fiecare membru să fie întotdeauna însoțit de motivare. Ar fi absurdă situația în care fiecare membru ar fi obligat să prezinte motivarea în cazul în care hotărîrea se adoptă în unanimitate. De asemenea, interdicția abținerii de la vot este lipsită de sens, dacă nu va fi elaborat un mecanism detaliat cu privire la efectele nerespectării acesteia. Prevederea respectivă poate fi ușor eludată (spre exemplu persoana poate părăsi sala de ședințe în momentul votării).

La art. 82:

30. La alin. (1), pentru a exclude ingerința politicului în activitatea Consiliului Audiovizualului, este necesar de a prevedea expres că nu pot fi cerute explicații privind cazurile concrete examinate de această entitate.

31. E oportună excluderea alin. (6), deoarece, în măsura în care nu există criterii clare privind cazurile în care raportul poate fi respins, acest alineat creează o pîrghie de influență politică asupra Consiliului Audiovizualului. Parlamentul poate critica dur raportul, dar nu poate să-l respingă.

La art. 83:

32. Potrivit art. 74, Consiliul Audiovizualului are statut de autoritate publică. Din acest considerent entitatea respectivă urmează a se conforma principiilor bugetare stabilite de lege. Astfel, la alin. (1) lit. a) din art. 83, sintagma „bugetul public” urmează a fi substituită cu sintagma „alocații din bugetul de stat”, iar lit. b) – exclusă, deoarece veniturile din taxe pentru licențiere

vor fi vărsate în bugetul de stat, dat fiind faptul că instituția respectivă se finanțează din acest buget.

33. Alin. (2) este indicat de reformulat în conformitate cu prevederile Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014 și va avea următorul cuprins:

„(2) Bugetul Consiliului Audiovizualului se elaborează, se aprobă și se administrează în conformitate cu principiile, regulile și procedurile bugetare prevăzute de Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25 iulie 2014”.

34. De asemenea, sugerăm excluderea alin. (3) și (4), deoarece nu se conformează cadrului juridic și regulilor generale stabilite prin Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale.

La art. 84:

35. Articolul se referă la supravegherea și controlul activităților în domeniul audiovizualului și necesită reexaminare conceptuală din următoarele motive.

Potrivit alin. (7) din acest articol, contestațiile depuse în timpul campaniei electorale se examinează de către Consiliul Audiovizualului în termenele prevăzute de Codul electoral, ceea ce nu corelează cu art. 65 alin. (3)-(4) și art. 67 din acest act legislativ. Codul electoral prevede termene de examinare a contestațiilor privind acțiunile și hotărârile Comisiei Electorale Centrale, consiliilor electorale de circumscripție, birourilor secțiilor de votare, contestațiilor privind acțiunile/inacțiunile concurenților electorali, precum și termene de examinare a contestațiilor depuse în instanța de judecată.

36. Alin. (9) urmează a fi exclus, deoarece nu ține de proiectul propus. Aspectele ce țin de petițiile anonime sînt reglementate de Legea nr.190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare. Mai mult decît atît, conform acestei legi, ștampila nu este obligatorie.

37. În formularea propusă, articolul 84 este prea voluminos și nu corespunde titlului acestuia.

La art. 85:

38. Articolul respectiv, consacrat răspunderii pentru încălcarea legislației audiovizuale, are o formulare defectuoasă, nu corespunde cerințelor clarității, preciziei și previzibilității. Astfel, alin. (3) din acest articol prevede sancționarea radiodifuzorilor cu avertizare publică pentru încălcarea prevederilor art. 6-8, art. 9 alin. (1), art. 12 alin. (2), art. 13 din Codul audiovizualului și art. 64¹ alin. (1) din Codul electoral.

Trebuie de menționat că art. 6 conține dispoziții privind tipurile de opere audiovizuale considerate opere audiovizuale europene; art. 7 stabilește care programe sînt autohtone; art. 8 determină programele considerate programe proprii; art. 9 alin. (1) prevede dreptul oricărei persoane de acces la servicii

media audiovizuale pluraliste prestate de furnizori de servicii media publici, privați și comunitari, care reflectă diversitatea ideologică, politică, religioasă, culturală a societății, furnizate în condițiile pluralismului surselor de informație, accesul la serviciile media audiovizuale naționale, regionale și locale; art. 13 conține prevederi generale privind asigurarea echilibrului și pluralismului politico-social. De asemenea, art. 64¹ alin. (1) din Codul electoral prevede că „în perioada electorală, programele și materialele scrise care vizează, într-un fel sau altul, concurenții electorali și/sau candidații se difuzează/se publică cu respectarea Regulamentului privind reflectarea campaniei electorale în mijloacele de informare în masă, aprobat de Comisia Electorală Centrală în primele 7 zile ale perioadei electorale. Reprezentanții mijloacelor de informare în masă beneficiază de aceleași drepturi ca și observatorii naționali.”

Din conținutul dispozițiilor enumerate nu este clar pentru ce încălcări ale acestora ar putea fi aplicată sancțiunea de avertizare publică, ceea ce va conduce la încălcarea drepturilor constituționale.

39. La alin. (4) lit. g), este discutabilă abilitarea Consiliului Audiovizualului cu dreptul de a verifica existența contractelor cu privire la drepturile de autor și conexe și respectarea acestora. În primul rând, titularul dreptului respectiv este cel care se poate pronunța asupra faptului dacă au fost sau nu încălcate drepturile. În al doilea rând, forma scrisă nu este o condiție de valabilitate a contractului, în măsura în care legea nu prevede expres că nerespectarea formei atrage nulitatea. Pentru considerentele expuse, este conceptual greșit de a atribui unui organ public dreptul de a verifica existența contractului.

40. La alin. (4) lit. e), urmează să se excludă referința la alin. (15), deoarece articolul menționat are 14 alineate, iar referința la acest alineat generează confuzii.

41. Este necesară reexaminarea art. 85 alin. (8) și (9), art. 86 alin. (3), art. 108 alin. (4) prin prisma hotărîrii Curții Constituționale nr. 17 din 6 decembrie 2012 pentru controlul constituționalității unor prevederi din Codul audiovizualului al Republicii Moldova nr. 260-XVI din 27 iulie 2006, referitor la aplicarea sancțiunilor suspendării și revocării licenței.

42. Precizăm că lit. b)-e) din alin. (8) să fie excluse, deoarece acțiunile inserate cad, respectiv, sub incidența art. 54 alin. (2) din Codul contravențional, art. 279² și, respectiv, a art.341 din Codul penal.

43. Sancțiunile pecuniare prevăzute de proiect sînt prea mari și nu par a fi proporționale cu încălcările pentru care se preconizează a fi aplicate.

La art. 86:

44. În formula proiectului, articolul menționat este inacceptabil. Actele administrative pasibile a fi supuse controlului legalității în instanța de contencios administrativ sînt reglementate de Legea contenciosului administrativ. Astfel, potrivit art. 3 din legea menționată, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative cu caracter normativ și

individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, ceea ce nu reiese din alin. (1) al articolului menționat.

45. Alin. (3) nu este necesar, deoarece modul de suspendare a executării actului administrativ contestat este reglementat de Legea contenciosului administrativ. Mai mult decât atât, este defectuoasă practica de a stabili termene scurte, având în vedere că pot exista mai multe zile de odihnă.

46. La art. 88, alin. (7) urmează a fi reexaminat, deoarece are o formulare prea largă și poate afecta libertatea internetului. Prin urmare, este necesar de prevăzut care aspecte pot fi reglementate, excluzându-se cele comerciale.

47. Art. 89 conține un singur alineat, de aceea acesta nu trebuie numerotat. Suplimentar, numerotarea diviziunilor structurale ale articolului în cauză nu corespunde regulilor statuate la art. 32 alin. (6) din Legea privind actele legislative. De asemenea, acest alineat nu prevede numerotarea subdiviziunilor cu litere latine după modelul „ii, iii”.

La art. 91:

48. Alin. (1) lit. b) din proiect prevede că la schimbarea fondatorilor va fi nevoie de reperfectarea licenței. Mai judicios ar fi ca informația respectivă să nu fie indicată în licență, dar să fie plasată pe pagina web a Consiliului Audiovizualului. Licența ar urma să cuprindă doar informațiile strict necesare, care țin de valabilitatea acesteia (a se vedea și alin. (2) și (3)). Proiectul ar trebui să facă distincție între informații pentru valabilitate și alte informații.

La art. 92:

49. Alin. (1) lit. a), e judicios de completat în final cu cuvintele „în sistem analog”, iar la lit. b), cuvintele „frecvențelor disponibile” de substituit cu cuvintele „capacității disponibile”.

50. De asemenea, la alin. (3) lit. d), sintagma „Registrul de stat al întreprinderilor și organizațiilor” de substituit cu sintagma „Registrul de stat al persoanelor juridice, Registrul de stat al întreprinzătorilor individuali”, în scopul corelării cu art. 2 din Legea nr. 220-XVI din 19 octombrie 2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali.

51. Pentru utilizarea la maximum a avantajelor tehnice oferite de televiziunea digitală terestră, în special pentru a asigura accesul persoanelor cu dizabilități și minorităților naționale la serviciile de programe de televiziune, se propune completarea alin. (10) cu lit. g) cu următorul cuprins:

„g) posibilitatea, în cazul utilizării unui multiplex digital terestru, de a transmite emisiunile, programele și subtitrele în mai multe limbi.”

52. Alin. (11), în vederea asigurării compatibilității cu Legea comunicațiilor electronice, urmează a fi expus într-o nouă formulare:

„(11) În cazul serviciilor de programe difuzate pe cale radioelectrică terestră în sistem analog, titularul licenței audiovizuale, acordate în bază de concurs, solicită autorității de reglementare în domeniul comunicațiilor

electronice și tehnologiei informației eliberarea licenței de utilizare a canalelor sau frecvențelor radio, în condițiile Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007.”

La art. 94:

53. La alin. (3), prevedem excluderea lit. b), deoarece mecanismul propus reduce din gradul de protecție acordat prin regulile privind atragerea la răspundere.

În cazul dat se vor aplica regulile generale de retragere a licenței.

54. La art. 94 alin. (5), pentru corectitudinea tehnică, după sintagma „frecvența sau canalul” urmează a se introduce sintagma „(în cazul sistemului analog terestru) sau capacitatea ocupată din multiplex (în cazul sistemului digital terestru)”, iar după cuvântul „solicitată” – cuvintele „în termenul prevăzut la alin. (2)”.

La art. 96:

55. Este discutabilă menținerea distinctă a conceptului de revocare și anulare a licenței. Toate cazurile de încălcare care ar trebui sancționate cu încetarea licenței trebuie să fie incluse în normele care prevăd revocarea licenței.

56. La lit. b) ar fi binevenită referința nu la art. 92 alin. (13), dar la art. 92 alin. (12), deoarece anume acesta prevede termenul obligatoriu pentru începerea emisiei (6 luni de la data eliberării licenței). Art. 92 alin. (13) stabilește termenul de notificare prealabilă a Consiliului Audiovizualului despre data începerii acesteia.

57. La art. 106 alin. (8), sintagma „Agenția Națională pentru Protecția Concurenței” urmează a fi substituită cu sintagma „Consiliul Concurenței”, conform prevederilor Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

58. La art. 107 alin. (2), este necesar de substituit termenul de „reprezentanți” cu „persoane desemnate”, cu stipularea expresă că aceste persoane vor acționa independent.

59. La art. 108 alin. (2), pare excesivă necesitatea efectuării unei noi evaluări.

60. La art. 116 alin. (3), este inacceptabilă prevederea că în caz de paritate de voturi, votul directorului general să fie decisiv. În asemenea situație, decizia nu poate fi adoptată. Suplimentar, este discutabilă existența unui Comitet managerial constituit de către directorul general al radiodifuzorului public și care limitează competențele directorului. Este un conflict de interese. Ar fi oportună desemnarea membrilor Comitetului de către organul de supraveghere.

61. La art. 118 alin. (2) lit. c), de menționat că organul legislativ nu trebuie să dea aprecieri radiodifuzorului public în vederea excluderii riscului politizării acestuia.

62. Referitor la art. 119, trebuie de avut în vedere faptul că radiodifuzorul public este o instituție publică, iar în acest caz proprietatea este de stat.

La art. 120:

63. La alin. (1) urmează a se ține cont de faptul că actualmente radiodifuzorul public național activează în condiții de autogestiune și beneficiază de subvenții din bugetul de stat, astfel că termenul de „alocații” urmează a fi substituit cu „subsidii”.

64. La alin. (5), termenul „alocațiile” urmează a fi substituit cu termenul „cheltuielile”.

La alin. (7):

65. Urmează a se exclude lit. g), avînd în vedere că toate impozitele și taxele percepute conform legislației fiscale și vamale în vigoare la importul tehnicii, utilajului și echipamentelor pentru radio și televiziune reprezintă surse de venituri ale bugetului de stat.

66. Lit. i) trebuie de exclus, deoarece veniturile din donații și sponsorizări sînt prevăzute la lit. f). La art. 121:

67. Alin. (3) și (6) urmează a fi excluse, deoarece taxele de abonament, neavînd caracter fiscal, nu pot fi stabilite în Codul fiscal.

68. La alin. (5), este discutabilă stabilirea unui regim preferențial pentru instituțiile de stat.

69. La art. 123 alin. (5) lit. c), care prevede că la funcția de membru al Consiliului de Supraveghere poate candida persoana care a împlinit vîrsta de 25 de ani, creează incertitudine, deoarece pare puțin probabil ca la această vîrstă persoana să acumuleze o experiență de 5 ani, dacă este absolvent de studii superioare.

70. Art. 128, alin. (3) include riscul ingerințelor politice în activitatea audiovizualului public.

La art. 136:

71. La alin. (3), în vederea evitării cheltuielilor suplimentare legate de disponibilizarea personalului în legătură cu lichidarea Consiliului Coordonator al Audiovizualului, se propune de a prevedea reorganizarea actualului Consiliu.

72. La alin. (9), recomandăm ca sintagma „se acoperă de la bugetul de stat din Fondul de rezervă bugetară aflat la dispoziția Guvernului” să se substituie cu sintagma „se acoperă de la bugetul radiodifuzorului public național”.

73. La alin. (13) urmează a se ține cont de Acordul regional privind planificarea serviciului de radiodifuziune digitală terestră în Regiunea 1 (părți ale Regiunii 1, amplasate la vest de meridianul 170° longitudine estică și la nord de paralela 40° latitudine sudică, cu excepția teritoriului Mongoliei) și în Republica Islamică Iran în benzile de frecvențe 174-230 MHz și 470-862 MHz, adoptat la Geneva la 16 iunie 2006, ratificat prin Legea nr. 69-XVI din 27 martie 2008.

Potrivit acestui Acord, începînd cu 17 iunie 2015, difuziunea televiziunii analogice terestre se sistează.

În vederea executării art. 2 din legea sus-menționată, Guvernul urmează să întreprindă măsurile necesare privind realizarea prevederilor Acordului. În acest context, deja este elaborat proiectul Programului privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră (Hotărârea Guvernului nr.240 din 8 mai 2015).

74. În dispozițiile tranzitorii trebuie să se regăsească mecanismele de separare a Radioului și TV Moldova.

75. Proiectul nu face referire la soarta licențelor emise în baza Codului audiovizualului în vigoare.

76. Pe întreg parcursul textului, noțiunea „telecomunicații” urmează a fi substituită cu cea de „comunicații electronice”, în vederea ajustării la prevederile Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007.

Suplimentar, urmează a fi aduse în concordanță cu dispozițiile Legii menționate și prevederile proiectului care se referă la utilizarea frecvențelor radio și rețelelor de comunicații electronice, iar prevederea proiectului ce se referă la supravegherea parametrilor tehnici din licența de utilizare a canalelor sau frecvențelor radio (art. 104) urmează să fie exclusă, deoarece aspectele respective sînt stipulate în art. 39 din Legea nr. 241-XVI din 15 noiembrie 2007.

Totodată, în vederea aducerii în concordanță cu prevederile Legii nr. 451-XV din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, urmează a fi modificate corespunzător art. 3 alin. (1), art. 89, art. 132 alin. (8), iar art. 100-103 – exclus.

77. În temeiul prevederilor art. 47 alin. (6) din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr. 797-XIII din 2 aprilie 1996, și art. 20 lit. e) din Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în cazul în care proiectul actului legislativ vizează activitatea de întreprinzător, acesta necesită a fi însoțit de analiza impactului de reglementare asupra activității de întreprinzător (în special se referă la noul sistem de licențiere și autorizare, modalitatea de sancționare, regulile cu privire la concurența pe piața audiovizuală etc.).

78. În conformitate cu art. 20 din Legea nr. 780-XV din 27 decembrie 2001, nota informativă la proiect urmează să conțină impactul financiar anual asupra bugetului pe termen mediu. Aspectul respectiv nu este reflectat în nota informativă, ceea ce face dificilă evaluarea cheltuielilor financiare pentru implementarea noilor reglementări. Potrivit art. 131 alin. (6) din Constituția Republicii Moldova, nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare.

79. În vederea respectării cerințelor mecanismului național de armonizare a legislației, proiectul urmează a fi însoțit de Tabelul de concordanță, care analizează comparativ gradul de transpunere a legislației UE. Acesta este un document obligatoriu pentru toate proiectele actelor normative care au drept scop armonizarea legislației naționale cu legislația UE și însoțește, în mod obligatoriu, proiectul de act normativ pe întreg parcursul circulației sale.

80. Adițional la cele enunțate supra, evidențiem discordanța proiectului cu prevederile Programului privind tranziția de la televiziunea analogică terestră la cea digitală terestră, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 240 din 8 mai 2015, și incorectitudinea prevederilor proiectului din punct de vedere tehnologic.

În conformitate cu prevederile Programului menționat, au fost elaborate și promovate amendamente în Codul audiovizualului în vigoare (Legea nr. 167 din 31 iulie 2015 pentru modificarea și completarea Codului audiovizualului al Republicii Moldova nr. 260-XVI din 27 iulie 2006), care au creat baza legală necesară pentru tranziția la televiziunea digitală terestră în ceea ce privește utilizarea capacității multiplexelor de televiziune digitală terestră. În baza prevederilor Legii nr. 167 din 31 iulie 2015, de către Consiliul Coordonator al Audiovizualului a fost elaborat, și în urma multiplelor consultări publice, aprobat, prin Decizia nr. 43/213 din 23 decembrie 2015, Regulamentul cu privire la procedura și condițiile de eliberare a licențelor de emisie și a autorizațiilor de retransmisie pentru utilizarea capacității multiplexurilor digitale terestre. De asemenea, a fost aprobată decizia Consiliului Coordonator al Audiovizualului nr. 2/8 din 28 ianuarie 2016, după a cărei publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova va fi anunțat concursul pentru utilizarea sloturilor din multiplexul digital A cu acoperire națională.

Astfel, mai multe prevederi din proiectul de lege sînt incorecte din punct de vedere tehnologic, iar cele din art. 4, art. 15 alin. (3), art. 88 alin. (1)-(4), art. 90, alin. (2) și 136 alin. (13) sînt depășite și urmează să fie revizuite și actualizate ținînd cont de acțiunile deja realizate în contextul tranziției la televiziunea digitală terestră.

81. Semnalăm imposibilitatea aplicării prevederilor art. 6 alin. (7), art. 7 alin. (6), art. 8 alin. (6), art. 15 alin. (4), art. 136 alin. (11) din data de 1 ianuarie 2016, după cum se propune în proiect, deoarece, în temeiul art. 76 din Constituția Republicii Moldova, legea se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei. Curtea Constituțională a statuat în Hotărârea nr. 32 din 29 octombrie 1998 că legea are putere juridică și este aplicabilă de la data publicării ei în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau de la data indicată în textul legii, dar care nu poate precede data publicării acesteia.